

عنوان مقاله:

عربستان سعودی؛ صورت بندی آنتاگونیستی «امر سیاسی» و گسترش خشونت سیاسی در بستر خیزش های مردمی خاورمیانه (۲۰۱۱ تا ۲۰۱۷)

محل انتشار:

فصلنامه بحران پژوهی جهان اسلام، دوره 10، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

محمدحسن اسدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران

علیرضا سمیعی اصفهانی - دانشیار گروه علوم سیاسی دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

علی باقری دولت آبادی - دانشیار گروه علوم سیاسی دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

عربستان سعودی یکی از مهم ترین دولت های ایدئولوژیک منطقه خاورمیانه است که فرقه وهابیت نقش زیادی در فرایند تشکیل و تداوم حیات سیاسی آن ایفا کرده است؛ به نحوی که به منزله پایگاه و پناهگاه عمده سلفی ها، همواره در تولید و بازتولید گونه ای از گفتمان جهادی منطقه ای و فرامنطقه ای نقش اصلی را داشته است. پژوهش حاضر، درصدد پاسخ به این پرسش کلیدی است که «امر سیاسی» در گفتمان حکومتی عربستان سعودی چگونه صورت بندی شده است و این صورت بندی چه تاثیری بر رویکرد سیاست خارجی این کشور در منطقه (بین سال های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۷) داشته است؟ فرضیه مورد آزمون پژوهش این است که «بر پایه گفتمان سیاسی حاکم بر رژیم عربستان سعودی (با دال مرکزی اسلام سنی وهابی)، خوانش عربستان سعودی از مفهوم امر سیاسی، آنتاگونیستی/تخاصمی (بر پایه دوست/دشمن) است و از این رو بازتولید این رویکرد در عرصه سیاست خارجی موجب گردید که این کشور، سیاست حذف «غیر» (از جمله جمهوری اسلامی ایران و جنبش های اسلامی مورد حمایت این کشور) را در صدر اولویت های خود قرار دهد، این امر به نوبه خود به شکل گیری و تقویت گروه های تندروی سلفی جهادی و گسترش خشونت سیاسی در منطقه دامن زده است». برای آزمون و تبیین متغیرهای اصلی پژوهش، از مفهوم پردازی کارل اشمیت در خصوص امر سیاسی و روش تحلیل گفتمان لاکلائو و موف بهره گرفته شده است.

کلمات کلیدی:

عربستان سعودی، امر سیاسی، آنتاگونیسم، خشونت سیاسی، خاورمیانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1894230>

